అనగనగా...

శ్రీ మునిమాణిక్యం నరసింహారావు

''రాధిగాడిని కాస్త ఆడిస్తూ వుండండి. నేను ఇక్కడున్నట్లు వస్తాను'' అని చెప్పి మా కాంతం పక్క ఇంటికి పేరంటానికి వెళ్ళింది. పిల్లలను ఆడించటం అంటే నాకు చాల సరదా. వాళ్ళకు కథలుచెప్పి కబుర్లుచెప్పి, లాలించి ఆడించగలను.

రాధిగాడిని దగ్గర కూర్చో పెట్టుకొని కథ చెప్పటం మొదలు పెట్టాను. కథకు కథా నడవాలె. అందులో ఒక నీతి ఉండాలె. ఆనీతి వాళ్ళ మనస్సుకుపట్టి వాళ్ళ భవిష్యత్ జీవితంలో ఆదర్శమై ఉండాలని నా కోరిక. కథ ఇల్లాగ నడించింది.

''అనంగా, అనంగా ఒక గొల్లవాడు ఉండేవాడు రానాయినా.''

''గొల్లవాడా;''

''ఆ గొల్లవాడు!''

''అంటే''

''అంటే గొర్రెలను కాస్తాదేవాడు.''

''అహ''

''వాడికి ఓ కొడుకు. వాడిపేరు రామన్న.''

''గొల్లవాడి పేరు రామన్నా?''

''గొల్లవాడి పేరు కాదురా. వాడి కొడుకు పేరు రామన్న.''

''ఊ ''

''ఒకరోజున గొల్లవాడు రామన్నను పిలిచాడు.''

ఎవరూ పిలిచిందీ?

గొల్లవాడు

ఎవరినీ?

రామన్నను.

రామన్న ఎవరూ?

గొల్లవాడి కొడుకు.

[illegible]

[illegible] ఏమన్నాడు అంటే ''నాయనా ఆ పొలంలో పనిచేస్తూ వుంటాను అని చెప్పేసరికి రాధాయ'' ఏ పొలంలో అంటూ మళ్ళీ ప్రశ్న వేశాడు. కథ వినాలని వాడికి కుతూహలం కలిగినట్లు తెలుస్తునేవుంది. సంతోషమూ, ఉత్సాహము వాడి కళ్ళల్లో మెర మెర మెరుస్తూ ఉన్నయి. ఇంకొకరికైతే ఈ ప్రశ్నలవల్లవిసుగుపుట్టేదేమో కాని నేనుమటుకు ఏమీ విసుక్కోలేదు. నాకు పిల్లలతో మాట్లాడటం తెలుసు. అందుకుని చెప్పాను. ''దగ్గరే వున్న పొలంలో'' అని రాధాయి వూ కొట్టి తృప్తిపడ్డాడు.

''ఇంకా ఏంచెప్పాడంటే... '' అని కథ ముందుకు నడిపించాను.

ఎవరూ?

గొల్లవాడు.

అంటే?

గొర్రెలను కాసేవాడు.

గొర్రెలను కాసేవాడు చెప్పాడా? ఎవరితో?

రామన్నతో?

రామన్న ఎవరూ?

గొల్లవాడి కొడుకు.

అప్పటికి మా అబ్బాయికి గొల్లవాడు ఎవరైంది ఎవరితో చెప్పిందీ తెలిసిందిగదా అని అనుకొని ''నేవు ఈ గొర్రెలను మాస్తుండు. తోడేలుగాని పులిగాని వస్తే కేకవెయ్యి.'' అని చెప్పాడు అని వాక్యం పూర్తిచేశాను. రాధాయ మళ్ళీ అడిగాడు.

ఎవరూ ఇల్లా చెప్పిందీ?

గొల్లవాడు.

ఏ గొల్లవాడూ?

రామన్న తండ్రి.

రామన్న తండ్రి ఏమన్నాడు?

రామన్నను గొర్రెలనుకాస్త మాస్తూవుండమన్నాడు.

ఎందుకూ మాడటం?

ఎందుకా? వాటికేమీ అపాయం రాకుండా.

ఏమిటి అపాయం?

తోడేలు, పెద్దపులి అటువంటి వచ్చి గొర్రెలను ఎత్తుకు పోతవి. అది అపాయం.

ఎందుకు ఎత్తుకుపోవటం?

తింటానికి.

తింటానికా?

ఆకలైతే తింటానికి. నీకు ఆకలైతేఏమన్నా తినవూ? అల్లాగే అవి గొర్రెలను తింటై.

రాధాయి అప్పటికి ఊ అని తల ఊపాడు. నేను

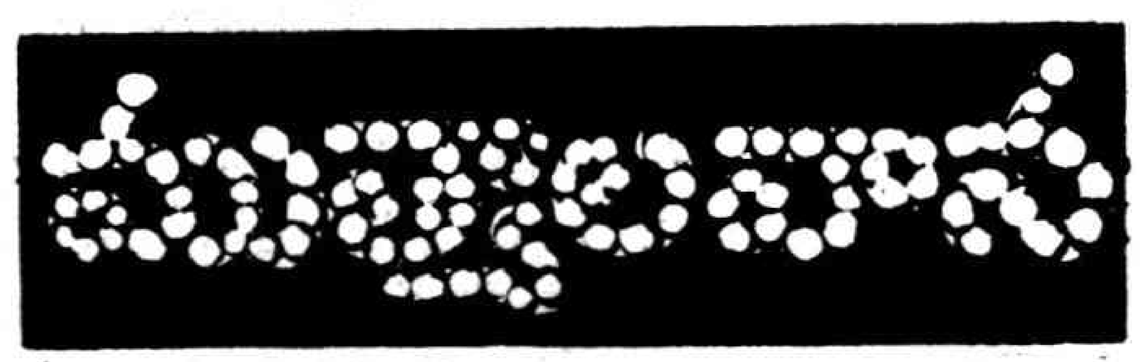

ఓపికగానే ఉండదల్చుకొన్నాను. ఊరికే ప్రశ్నలు వేయకు. చెప్పేది విను అని కసరలేదు. పిల్లవాడు ప్రశ్నవేస్తున్నాడు అంటే అర్థం గ్రహిస్తున్నాడన్నమాట? కథను వాడు పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవాలెననీ, దాని పరమార్థాన్ని వాడు గ్రహించాలనీ నా కోరిక. అందుకని వాడు వేసిన ప్రశ్నలకు అన్నిటికీ ఎంతో ఓపికతో వాడికి జవాబు చెప్పాను. ఆకలైతే పులి గొర్రెలను తింటై అని చెబితే వాడు ఇల్లాగ అడిగాడు.

పులికి ఆకలైతే గొర్రెలను తింటుందా నాన్నా?

ఆ తింటుంది.

బాగుంటుందా నాన్నా.

ఆ దానికి కమ్మగానే ఉంటుంది.

అయితే నేనుకూడా తింటానునాన్నా—

ఛా మనం తినకూడదు. పెద్దపులి, తోడేలు, అటువంటి జంతువులు తింటై గొర్రెలను.

ప్రసిద్ధ హాస్య రచయిత శ్రీ మునిమాణిక్యం నరసింహారావు చాలా యేళ్ళ క్రితం 'వినోదిని' లో వ్రాసిన కథని ఈనాటి యువ పాఠకులకు హాస్యోపహారంగా అందిస్తున్నాము

ఎడిటర్.

అట్లా చెప్పి రామన్న వెళ్ళిపోయినాడు—

ఆ వెళ్ళిపోయిన కాసేపేటికి రామన్న పులి, పులి అని పెద్దగా అరిచాడు.

అయ్యబాబో, పులి వచ్చిందా?

రాలేదు.

మరి ఎందుకు కేక వేశాడు.

తమాషాకు.

రాధాయ ఇది విని నవ్వాడు. కథ వాడికి స్పష్ట మయింది. నేను కథ ముందుకు నడిపించాను ఉత్సాహంతో.

అప్పుడు, రామన్నతండ్రీ, ఇంకా కొంతమందీ పరుగెత్తికొని వచ్చారు హడావుడిగా?

ఎందుకూ?

పులివచ్చిందనుకొని.

వచ్చిందా?

రాలేదు.

మరి ఎందుకొచ్చారూ?

నిజంగా పులి వచ్చిందనుకొన్నారు.

ఎందు కునుకొన్నారూ?

రామన్న కేకేయలేదూ?

ఏమని?

పులి పులి అని.

ఎందుకు కేక వేశాడు.

తమాషాకు అని చెప్పలేదురా?

ఊఁ కేకేస్తే?

అంతా వచ్చారు.

వస్తే?

వచ్చి చూస్తే పులిలేదు.

ఊఁ. లేకపోతే?

లేక పోయేసరికి, ''పులి రాకపోతే ఎందుకు కేక వేశావు తప్పు. అబద్ధాలాడకు'' అని విసుక్కుని వెళ్ళి పోయారు. ''తెలిసిందా?'' అని అడిగాను.

ఆ అని తల ఊపాడు రాధిగాడు. వాడికి కథ తెలిసిందో లేదో తెలుసుకొందామని ఒక చిన్న ప్రశ్న అడిగాను.

ఎవరూ విసుక్కొన్నది?

రామన్న.

ఛా రామన్న ఎందుకు విసుక్కున్నాడురా?

పులి ఎంతసేపటికి రావందుకు?

ఛాఛాఛా. అది కాదురా రామన్న తండ్రీ వాళ్ళూ విసుక్కొన్నారు.

ఎందుకూ?

పులి గిలీ ఏవీరాందే అనవసరంగా కేకవేసినందుకు.

రాధాయకు అర్థమైనట్టు తలఊపాడు. కథ ఇల్లాగే చెప్పాను మళ్ళీ గొల్లవాడూ వాళ్ళూ వెళ్ళి పోయిన తరువాత, కాసేపు ఉండి రామన్న మళ్ళీ కేకేశాడు. ''పులి పులి'' అని.

ఎవరూ?

రామన్న.

ఎందుకూ కేకేసింది?

మళ్ళీ తమాషాకే!!

ఈ మాట విని రాధాయ పకపకా నవ్వాడు. తమాషాకు పులి పులి అని కేక వేయటం వాడికి వినోదంగా వుండివుంటుంది. నవ్వి కథచెప్పమన్నట్టూ ఊఁ అని తల ఊపాడు.

మళ్ళీ, గొల్లవాడు, ఆ పొలంలో ఉన్నవాళ్ళూ, అంతా వచ్చారు కర్రలు గొడ్డళ్ళూ, కత్తులూ పుచ్చు కొని.

ఎందుకూ? అని అడిగాడు రాధాయి బిత్తరపోయి చూస్తూ.

ఎందుకేమిటిరా? రామన్న పులి పులి అని కేక వేయలా?

ఆ వేశాడు.

ఆ కేక విని నిజంగా పులి వచ్చిందీ అనుకొన్నారు.

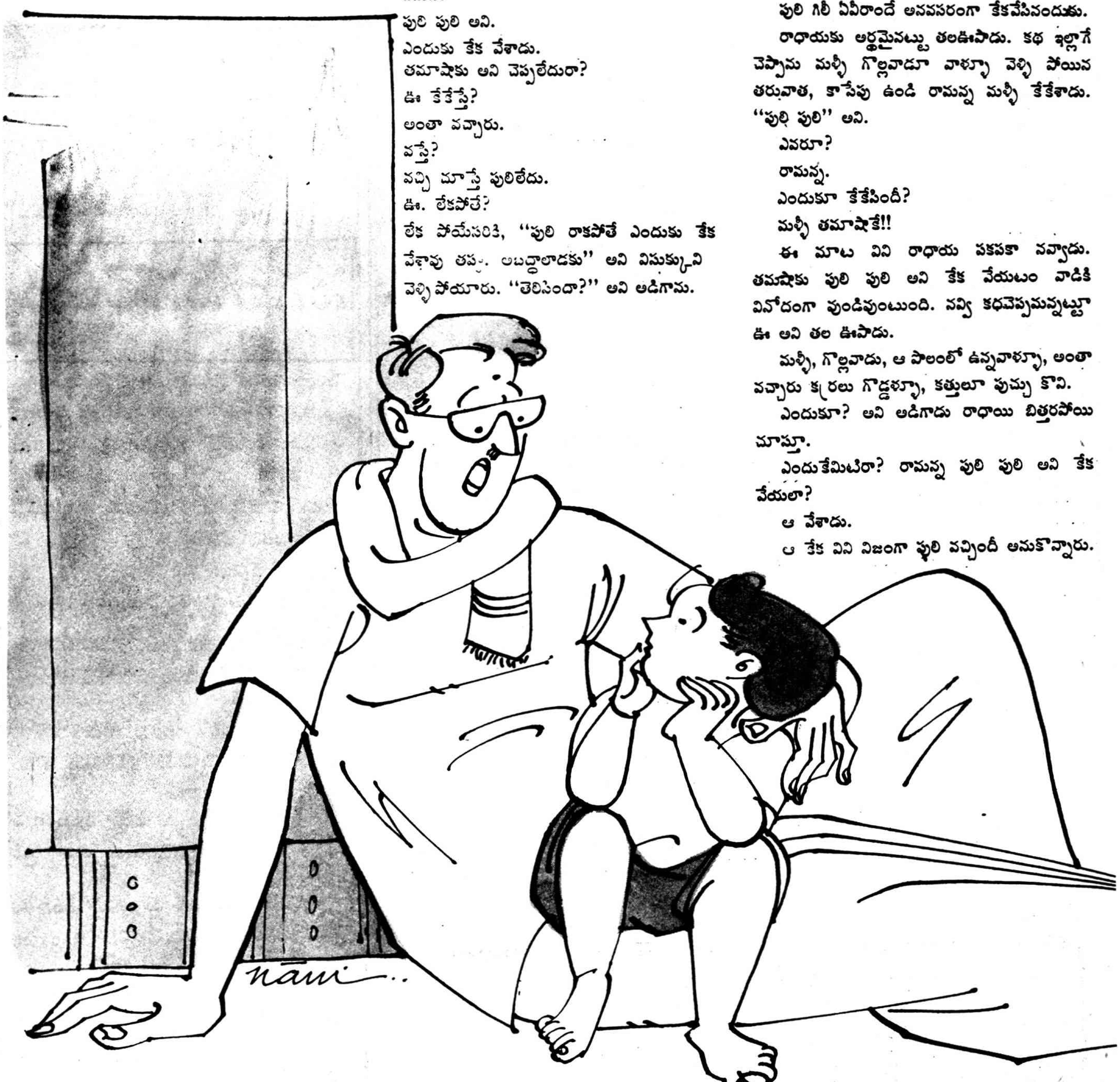

వచ్చిందా.

రాలేదు.

రాకపోతే?

రాకపోతే ఎందుకు కేక వేశావురా అని వాడిని మళ్ళీ కోపపడి వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయినారు.

ఎందుకు వెళ్ళిపోయినారూ?

పులి రాలేదుగా.

ఎందుకు రాలేదూ?

ఎందుకు రాలేదేమిటిరా? అప్పటికి రాలేదు.అంతే అన్నాను. రాధిగాడు ఏదో సందేహంగా చూశాడు. పులి ఎందుకు రాలేదా అని కామాలు వాడి సందేహం. నాలోనేను నవ్వుకొని కథసాగించాను. అరేయి అప్పుడే మైందో కథ విను.

ఆ

దాని తరువాత కాసేపటికల్లా నిజంగా పులివచ్చింది.

పెద్ద పులా?

ఆ.

అమ్మయ్యో ఎట్లా వచ్చిందినాన్నా.

అడవిలోంచిగాండ్రు గాండ్రుమనిఅరుస్తూవచ్చింది.

భయంవేయలేదూ?

వేసింది.

అడవిలోకి.

ఎందుకూ?

తింటానికి.

ఊఁ.

ఆ తరువాత గొల్లవాడువచ్చి చూచి ఏడ్చాడు.

ఎందుకు ఏడ్చాడూ?

ఖరీదుగ గొర్రెలు పోయినందుకు.

గొర్రెలు ఏమైపోయినై.

ఆ పులి తినేసింది. రామన్న అయ్యో, నా గొర్రెలు పోయి అయ్యో అని ఏడ్చాడు. చూశావా అబద్ధం ఆడుటవల్ల ఎంత నష్టమో అని పూర్తిచేశారు కథ.

* * * *

ఇంతలోకే మా కాంతం పేరంటానికి వెళ్ళివచ్చి అన్నం పెడతారా నాన్న అంటూ రాధాయిని తీసుకెళ్ళింది.

అమ్మా. నాన్న మంచి కథ చెప్పారే.

ఏం కథ నాయనా నాకు చెప్పు వింటాను. అన్నది ఆవిడ.

అదికాదే అమ్మ గొర్రెలున్నాయటే. ఉంటే రామన్నా...

"రామన్న ఎవరా నాయినా?"

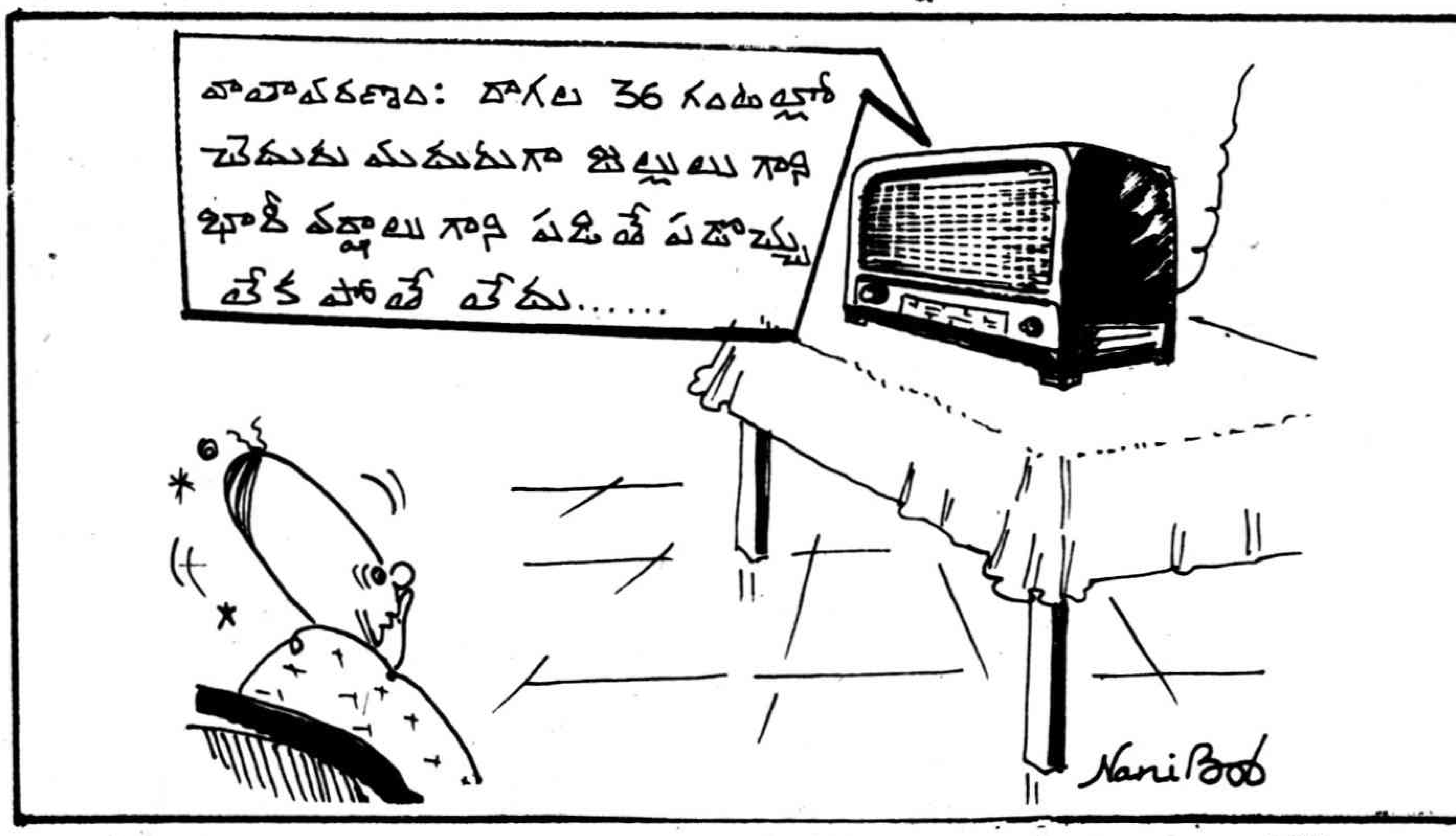

వస్తే?

వస్తే పెద్దగా కేకలు పెట్టాడు పులి పులి అని.

ఎందుకూ?

భయంవేసి.

ఊఁ.

ఎన్ని కేకలు వేసినా తండ్రి వాళ్లా రాలేదు.

భయం వేసింది అని కలిపాడు మా రాధాయి.

ఎవరికిరా? అని అడిగాను.

వాళ్ళకే?

ఛాఛా అదిగాదు. భయంవేసికాదూ వాళ్ళు రాకపోవటం ఇది వరకులాగా తమాషాకు రామన్న కేకలు వేస్తున్నాడనుకొన్నారు.

ఊఁ అని రాధాయి బిక్క ముఖం వేశాడు.

పులి వచ్చి, రెండు గొర్రెలను ఎత్తుకెళ్ళింది.

ఎక్కడికి.

"గొర్రెలను కాసే గొల్లవాడి తండ్రి?"

ఆ అయితే...

రామన్న పొలానికి పోయినాడట. వెడితే గొల్లవాడికి ఆకలైంది. అయితే గొర్రెల్ని తిందామనుకొన్నాడు. గొర్రెలను చంపద్దూ తింటానికి? అందుకని గొర్రెలను చంపటానికి పులిని రమ్మనాడట. ఆ పులి ఎంత సేపటికి రాలేదు. పులీ, పులీ అని కేకేశాడు. ఎందుకు అట్లాగ కేకవేస్తావు అని తండ్రి కోపడ్డాడట. చివ్వరకు పులి మెల్లగా వచ్చేసి రెండు గొర్రెలను తీసుకొని అడవిలోకి వెళ్ళిపోయింది. గొల్లవాడు పులీ, గొర్రెలను తిన్నారు. రామన్న ఏడ్చాడట!

ఎందుకురా?

వాడికి లేకుండా తిన్నారని కామాలు—

ఈ కథ వింటూ వరండాలో ఉన్న నేను: వంట ఇంట్లో వున్న కాంతం ఒక్కసారే నవ్వాము—

క్యాసెట్ గెలుపొందిన కాలమ్ కథ

"నాని సిగరెట్టు పట్టూరా!" ఆరేళ్ళ కొడుకుకి సిగరెట్టు కొనుక్కుని రమ్మని పురమాయించాడు రాజు.

"నీ కెన్నిసార్లు చెప్పాలి - చిన్న పిల్లలతో సిగరెట్లు తెప్పించొద్దని" రాజును ఎదురు ప్రశ్నించాడు నాని.

"ఉష్! ... మీ అమ్మ వింటుంది వెళ్ళరా" అంటూ చేతిలో అరవై పైసల చిల్లర వుంచాడు.

"మీ కెన్నిసార్లు చెప్పినా వినరే! ... అలా బయటకెళ్ళి ఒక పాకెట్ తెచ్చుకోండి. చిన్న పిల్లలచేత తెప్పిస్తే వాడు పెద్దాడు అవకుండానే సిగరెట్టు కాల్చే ప్రమాదం వుందని గ్రహించరేం?" విసుక్కుంది అరుణ వంటింట్లోంచి బయటకొచ్చి.

"సిగరెట్టు కాల్చితే ఏం చెడిపోరులేవే"

సగం సిగరెట్టు

పేపర్లో తలదూర్చుతూ గొణిగాడు రాజు.

"ఏమన్నారు?" గట్టిగా అడిగింది అరుణ.

"ఏం లేదులే!" సర్ది చెప్పాడు.

"ఈసారి మిమ్మల్నేం అనను. నానిగాడికి రెండు వాడ్డిస్తే సరి" విసవిస వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది అరుణ.

పిల్లిలా లోపలికి వచ్చాడు నాని.

"అమ్మ తిట్టి వెళ్ళిపోయిందా"

"అవును!" రాజు తగ్గుస్థాయిలోనే జవాబిచ్చాడు.

"నన్ను కోప్పదుతుందేమో!" భయం నటించాడు నాని.

"నువ్వెళ్ళి సురేష్ యింట్లో ఆడుకో పో ... మర్చిపోతుంది కాస్సేపటికి" సిగరెట్టు కోసం చేయి ముందుకు చాచాడు.

నాని సిగరెట్టు తీసి చూపిస్తూ పుటుక్కున సగానికి తుంచి సగం సిగరెట్టు రాజు పైకి విసిరేశాడు.

"అరెరే! ఏంట్రా ఆ పని! బంగారం-లాంటి సిగరెట్‌ను పాడుచేశావే!" సగం సిగరెట్టు చేతిలోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు.

"నిన్న నాకు పెద్ద పెన్సిలు ఇమ్మంటే సగం చేసి ఇచ్చావే! అందుకే నీకూ సగం సిగరెట్టే!!" సగం సిగరెట్టు జేబులో వేసుకుని తుర్రుమన్నాడు నాని.

—బుధ